

Ģimenes sapulce ir viena no sociālā darba metodēm, ko metodiskajā materiālā iesakām kā labo SDĢB praksi gadījuma vadīšanā. SDĢB gadījuma vadīšanā izmanto dažādas sapulču un tikšanās formas gan izvērtēšanas, intervences, gan novērtēšanas procesā. Ģimenes sapulču galvenais mērķis ir klienta līdzdalība lēmuma pieņemšanā, t.sk. kopīgas izpratnes veidošana, refleksija un redzējums par resursu un problēmu jomu (vajadzību) cēlonisko likumsakarību, risinājumiem, kopīgu (sapulces dalībniekiem pieņemamu) lēmumu meklēšana, atbalsta nepieciešamības apzināšana u.tml.

Ģimenes sapulcei kā metožu kopumam visbiežāk tiek izdalīti četri veidi:

1. Ģimenes sapulce starp kodolģimeni (pamatģimene, kuri dzīvi kopā, bieži vienā mājsaimniecībā) un tuvākiem ģimenes resursiem, t.sk. ģimenes locekļiem, ģimenes draugiem un ģimenes dabīgās vides cilvēkiem. SDĢB ir ģimenes sapulces organizators, kurš palīdz sanākt kopā, aktualizē sapulces mērķi, noteikumus un procesu. SDĢB sapulcē nepiedalās, veic sapulces procesa protokolēšanu. Šī ir atvērta ģimenes sapulces forma, kas vairāk vērsta uz ģimenes dabīgās vides un kopienas resursu aktivizēšanu un problēmu risināšanu. Pazīstama kā Jaunzēlandes, Austrālijas vai Norvēģijas ģimeņu sapulces metode.
2. Ģimenes sapulce, ko organizē un vada SDĢB. SDĢB darbojas kā ģimenes konsultants, izmanto konsultēšanas pieejas, metodes un tehnikas, lai veicinātu atvērtu dialogu (diskusiju) starp ģimenes locekļiem. Tas var notikt mājas vizītes laikā vai speciāli organizētā ģimenes sapulcē.
3. Ģimenes sapulce ar divu vai trīs speciālistu klātbūtni. Šī ģimenes sapulces forma tiek apvienota ar starpprofesionālo sapulci. SDĢB visbiežāk ir sapulces iniciators un vadītājs. Sapulcē piedalās mikropraktiķi, kuri ir tiešajā darbā ar klientu (ģimeni vai ar kādu ģimenes locekli). Piemēram, ģimenes sapulce kopā ar ģimenes asistentu, lai izvērtētu ģimenes asistenta pakalpojuma vai jaunieša mentora atbilstību un efektivitāti ģimenes vai viena ģimenes locekļa vajadzībām. Ģimenes locekļi šajā gadījumā ir pakalpojuma novērtētāji un saņēmēji.

4. Ģimenes sapulce ar starpprofesionāļu un starpinstitucionālo dalībnieku klātbūtni. Šāda sapulces forma ir ļoti sarežģīta un visbiežāk SDĢB gadījuma vadītājs aicinās neatkarīgu sapulces vadītāju (*fasilitatoru*), piemēram, vecāko sociālo darbinieku vai citu kolēģi. Šāda formāta sapulcēs klients ir ļoti viegli ievainojams vai stigmatizējams, tādēļ jāpārlicinās, vai visi klātesošie izprot „ģimenes sapulces” principus, noteikumus, mērķus un sagaidāmo rezultātu. Piemēram, Lielbritānijā bērnu tiesību aizsardzības likums nosaka, ka šādai sapulcei jānotiek 30 dienu laikā, kopš ir konstatēts bērnu tiesību aizskārums ģimenē (Lielbritānijā tās sauc par “*ģimenes konferencēm*”). Šādas sapulces mērķis ir vienoties, vai ar ģimeni strādās pēc bērnu tiesību aizsardzības gadījuma vadīšanas prakses vai sociālā darba ar ģimeni gadījuma vadīšanas prakses. Latvijas gadījumā šādai sadarbībai – ģimeņu sapulču formā vajadzētu notikt bērna apdraudējuma vai augsta apdraudējuma riska gadījumos SDĢB kopā ar bāriņtiesu un citiem speciālistiem.

Ģimenes sapulces, ģimenes locekļu un profesionāļu komandas sapulces sociālajā darbā pielieto gan noteiktos sadarbības posmos, piemēram, izvērtējot ģimenes situāciju un vienojoties par sadarbību vai sadarbības novērtēšanā, kā arī krīžu vai multiproblēmu situācijās. Gadījuma vadīšanas ietvaros var tikt organizēta viena vai vairākas ģimenes sapulces. Ir ģimenes sapulces, kas netiek protokolētas vai tiek veiktas tikai atzīmes Sarunu aprakstā, piemēram, SDĢB konsultēšanas ietvaros. Bet ir gadījumi, kad ģimenes sapulces tiek protokolētas un izmantotas kā izvērtēšanas vai sadarbības plāna instruments.

Tikšanās reizēm jeb sapulcēm ir savi pamatprincipi un noteikumi, kā tās organizēt, lai nodrošinātu ģimenei drošības sajūtu un sniegtu profesionāļu iedrošinājumu par iespējamiem risinājumiem, krīžu un grūtību pārvarēšanu.

Sociālā darbinieka ģimenēm ar bērniem lomas ģimenes sapulcēs

Ģimenes sapulcē sociālajam darbiniekam ģimenēm ar bērniem ir trīs galvenās lomas:

1. **Lēmuma pieņēmējs** par ģimenes sapulces nepieciešamību un sapulcē iesaistītajiem dalībniekiem. Sociālais darbinieks ir tas speciālists, kurš izvērtē ģimenes situāciju, piesaista nepieciešamos pakalpojumus un sadarbojas ar citiem profesionāļiem. Iespējams, pēc izvērtēšanas ģimenei un bērnam pietiks ar sociālajiem pakalpojumiem vai atbalstu, ko nodrošina sociālais darbinieks, un ģimenes sapulce nepieciešama novērtēšanā.
2. **Ģimenes atbalsta persona**, kas nozīmē, ka sociālais darbinieks pirms sapulces tiekas ar ģimeni un izskata viņu situāciju, izrunā riskus, izlasa dokumentāciju un palīdz izprast sapulces mērķus un procesu. Visa informācija tiek apkopota no profesionāļu, ģimenes un bērna (-u) viedokļa, ja tas ir iespējams. Informācija tiek ievākta pirms ģimenes sapulces. Nepieciešamības gadījumā sociālais darbinieks informē arī profesionāļus par ģimenes sapulces mērķiem un norisi.
3. **Ģimenes sapulces vadītājs**. Sociālais darbinieks kā sapulces vadītājs vada sapulces procesu, seko laikam, fiksē piezīmes, ko vēlāk apkopo. Nav vēlams visās situācijās veikt sapulces vadītāja lomu. Īpaši komplicēti tas var būt paplašinātajās ģimenes sapulcēs, kurās piedalās dažādi speciālisti un sociālajam darbiniekam ir jāpārstāv klienta intereses. Tādās situācijās labāk, ja procesu vada kāds kolēģis. Tomēr bieži var nebūt alternatīvas vai cita kolēģa (SDĢB), kurš varētu novadīt (*fasilitēt*) sapulci, ievērojot sapulces noteikumus un vērtību principus¹. Tādās situācijās sociālajam darbiniekam apzināti jāpārdomā sava sapulces vadīšanas stratēģija, lai vienlaikus saglabātu divu lomu uzdevumus – gan neitralitāti kā sapulces vadītājam, gan prasmi pildīt gadījuma vadītāja lomu, pārstāvēt klienta intereses.

¹Family Rights Group <http://www.frg.org.uk>

Vispārējie principi ģimenes sapulces organizēšanai

Ģimenes sapulcei kopā ar profesionāļiem jeb paplašinātajai ģimenes sapulcei ir vairāki principi, kas balstīti sistēmiskajā un uz ģimeni vērstajā pieejā. Ģimenes sapulču organizēšanas principi:

1. Ģimenes sapulce ir metode, kam efektivitāte bieži ir atkarīga no metodes principu un noteikumu ievērošanas. Tā nav tiesa, tā ir saruna (refleksija) par tēmu (nolūku) vienoties vai pārrunāt grūtības, kas radušās ģimenei vai profesionāļiem. Ģimeņu sapulce ir attiecībās balstīta metode, un tas nozīmē, ka konfliktējošās attiecībās starp SDĢB un ģimeni šī metode nav ieteicama.
2. Ģimenes sapulcei jābūt izvirzītiem sasniedzamiem mērķiem pēc SMART principa (sk. metodiskajā materiālā). Sapulces nolūks ir rast atbalstu un risinājumu.
3. Visi ģimenes sapulces dalībnieki ir informēti par sapulces mērķi, norisi un pieaicinātajiem dalībniekiem. Sapulcē runā tikai par to, par ko iepriekš gan ģimene, gan profesionāļi ir informēti. Sapulces vadītājs ir atbildīgs, lai noturētu sarunas virzību un tā neizvirzītos citās tēmās.
4. Sapulce ir organizēts pasākums, kam nepieciešams sagatavoties:
 - a. klientam, ģimenei un citiem profesionāļiem ir jāizprot ģimenes sapulces jēga, mērķis, noteikumi, struktūra (process) un sava loma;
 - b. klientiem jābūt pieejamam atbalstam pirms un pēc sapulces un tās laikā, t.sk. iedrošinājums baiļu un trauksmes mazināšanai, savu tiesību un iespēju izpratnei (informētībai);
 - c. ģimenes sapulcei jābūt drošās, pieejamās un konfidencialitāti saglabājošās telpās, kur ikviens sapulces dalībnieks ir vienlīdzīgs. Tostarp, piemēram, dalībniekiem sēžot pie galda vai aplī bez atšķirībām krēsla ērtumam vai „dārdzībai”, ūdens, tējas vai kafijas pieejamībai;
 - d. klienta (ģimenes) vieta jāizvēlas tā, lai klients telpas izvietojumā netiktu konfrontēts, piemēram, nesēdināt pretēji klientam profesionāli, kuram ir kritiskākā vai „negatīvākā” pieredze;
 - e. ģimenes sapulcei jāvelta pietiekams laiks (vid. 2 stundas) ar pauzi, tā nevar būt sasteigta laika trūkuma dēļ;
 - f. vēlams, ka ģimeni pārstāv visi iesaistītie - pieaugušie vai pusaudži (ja iespējams), kuriem ir tieša ietekme uz problemātiku vai tās risināšanu.

Ģimene var lūgt piedalīties atbalsta personu, t.sk. arī kādu profesionāli, kurš līdz šim nav bijis sapulcē (piemēram, ģimenes asistentu, pirmsskolas izglītības iestādes audzinātāju, kaimiņu vai atbalsta ģimeni);

- g. svarīgi pārliecināties, ka visi ģimenes locekļi, kuriem ir būtiski piedalīties, tiek noteiktajā laikā: laiks, resursi, nokļūšana un/ vai atbalsta personas pieaicināšanā. Var piedāvāt bērnu aprūpes/ pieskatīšanas atbalstu uz to laiku, kamēr notiek sapulce. Varbūt sociālajā dienestā ir bērniem piemērota telpa, kur uzkavēties;
 - h. pirms ģimenes sapulces, ja ir fakti, t.sk. rakstiska informācija, klientam un citiem sapulču dalībniekiem jābūt iespējai ar to iepazīties.
5. Ģimenei pirms tikšanās reizes ir jābūt pieejamai informācijai, ko profesionāli grib pārrunāt vai par ko vienoties. Sociālie darbinieki ģimenēm ar bērniem bieži vien palīdz ģimenei izprast iepriekš sagatavoto informāciju un “iztulkot” to saprotamā valodā.
 6. Sapulces vadītājs ir SDĢB vai piesaistīts profesionālis – *fasilitators*. Sapulces norise tiek fiksēta (sarunu apraksts, sapulces protokols, vai ģimenes sapulces kopsavilkums). Protokola rakstīšanu izvēlas sarežģītākajās ģimenes situācijās, visbiežāk, kad iepriekš jau bijušas daudzas vienošanās, ko vecāks/ aprūpētājs(-i) nav pildījuši, ilgstoši nenotiek izmaiņas un pastāv liela iespējamība, ka bērns varētu tikt izņemts no ģimenes.
 7. Profesionāļi, kuri piedalās ģimenes sapulcē, ievēro profesionālo ētiku un informācijas sniegšanas principus (valodu), sk. zemāk.
 8. Klientam vienmēr ir tiesības pateikt „STOP” un pārtraukt sapulci bez lēmuma un risinājuma, ja klients jūt, ka tiek pārkāptas viņa vai ģimenes robežas, cieņa vai netiek ievēroti tikšanās vienošanās mērķi un principi. Tas pats attiecas uz profesionāļiem.
 9. Klientam vienmēr ir pirmais un noslēdzošais vārds sapulcē. Ģimenes sapulces tiek organizētas ģimenes dēļ. Ģimenei ir jāizjūt ieguvums, nevis zaudējums vai pazemojums piedalīties sapulcē.
 10. Ģimenes sapulce nav jāizmanto kā vietu, kur piespiest klientu pieņemt lēmumu. Galējais lēmums nav jāpieņem uzreiz, ja klients tam nav gatavs. Tādās situācijās var vienoties par papildu tikšanos un 2-3 dienas pēc sapulces tikties atkārtoti un vienoties par turpmāko sadarbības plānu.

11. Ģimenei ir tiesības lūgt mainīt informāciju vai papildināt to ar savu redzējumu un skaidrojumu. Ja klientam (ģimenei) ir nepieciešamība paust savu viedokli, tad tas ir jāveic ar līdzvērtīgu informācijas, varas un „ekspertīzes” nozīmi kā ikvienam citam sapulces dalībniekam.
12. Ģimenes sapulcēs ir stingri jāseko līdži, lai ne pret vienu no dalībniekiem nenotiktu apzīmogošana, nosodīšana, diagnožu uzlikšana, grēkāža lomas uzlikšana u.tml. Ir jāseko ētikas, cilvēktiesību un privātuma normām. Būtiski ir arī sekot, lai speciālistu pieņēmumi vai fantāzijas, t.s. „augstie morāles principi” nepārņemtu sapulces saturu, bet saglabātos fokuss uz to, ka esam kopā, lai atrastu labāko risinājumu.
13. Pirmo vārdu dod gadījuma vadītājam vai speciālistam, ar kuru ģimene vai ģimenes daļa ir drošākās un atbalstošākās attiecībās!
14. Katram paplašinātās sapulces dalībniekam ir jāapņemas paveikt vismaz vienu uzdevumu, kas varētu kaut nedaudz veicināt/ atbalstīt klienta resursus un aktivizētu viņa personiskos (pozitīvos) resursus. Tas attiecas gan uz ģimeni, gan uz profesionāļiem. Par labo praksi tiek uzskatīts, ja klients (ģimene) apņemas vienu uzdevumu un tiek piedāvāts viens profesionāla atbalsta pasākums (1:1 principa ieviešana).

Profesionāļu valoda ģimenes sapulcēs, t.sk. SDĢB, bāriņtiesai, sociālo pakalpojumu pārstāvjiem, skolas pārstāvjiem, policijai u.c.

Papildus jau metodiskā materiālā atrunātām SDĢB vērtībām un principiem, piemēram, ka “cilvēks nav problēma”, “līdzsvars starp problēmām un resursiem”, “klienta viedoklim (ekspertīzei) ir vieta un nozīme gadījuma vadīšanā”, vēlamies izcelt ģimenes sapulces sarunu, dialoga un valodas kultūru un pieeju, lai ģimenes sapulce būtu efektīva un veicinātu pozitīvās izmaiņas, ir jāievēro profesionālās valodas lietošana, tas būtu:

Principi profesionāļu lietotai valodai ģimenes sapulcē	Piemērs
Ģimenes “neredzamās klātesamības” princips.	✓ Tas nozīmē, ka profesionāļi pārrunā situāciju un meklē risinājumus tā, it kā ģimene būtu klātesoša, saglabājot cienīgu un ieinteresētu attieksmi. ✓ Starpprofesionālās sapulcēs SDĢB pārstāv klienta intereses (sociālās advokatūras loma). ✓ Sociālā darbinieka – gadījuma vadītāja uzdevums ir informēt klientu, ka starpprofesionālās sapulce notiks/ ir notikusi.
Pieredzes un profesionālo robežu princips: - Runā par savu profesionālo pieredzi un redzējumu, par ģimeni. - Akcentēt resursus un vajadzības (raizes, problēmas). - Piedāvāt savus profesionālos resursus un atbalstu.	✓ Ar ģimeni strādāju tikai trīs mēnešus, tādēļ varu balstīties šajā pieredzē. Pirmkārt, vēlos akcentēt ģimenes stiprās puses... ✓ Savā profesionālajā darbā bieži esmu redzējis, ka bērniem var būt grūtāk regulēt emocijas, kad ģimenē notiek pārmaiņas. Ja jūs vēlaties, es varu piedāvāt dažus resursus vai ieteikt bērnu speciālistu, kas var palīdzēt šādās situācijās. ✓ No mana profesionālā redzējuma, man raizes rada alkohola lietošana ģimenē, jo bērni ir mazi un ģimenē nav citu pieaugušo, kuri var pieskatīt bērnu.

Runāt "Es" formā (no profesionālās perspektīvas) princips: - Runā par saviem novērojumiem, sajūtām un bažām, nevis pieņēmumiem par citiem. - Izvairīties no vispārinājumiem par vecākiem. - Aicina uz kopīgā risinājumu meklēšanā, nevis dod norādes.	✓ Es esmu ievērojis, ka bērnam ir grūtības ar mājasdarbiem. Kādi ir jūsu novērojumi mājās? ✓ Kā būtu, ja kopīgi meklētu risinājumu bērna atbalstam, piemēram, skolas jautājumos? ✓ Es pēdējā laikā esmu ievērojis, ka bērnam ir grūtāk ievērot robežas grupā, īpaši pēc pusdienām. Tas liek man aizdomāties, vai nav slodze pa lielu un nav vajadzīgas izmaiņas bērna dienas režīmā?
Cienas princips pret ģimeni un bērnu: - Izvairīties no nosodījuma vai pārmācīšanas toņa. - Lietot neitrālu, neapsūdzošu valodu.	✓ Mēs cienām jūsu skatījumu. ✓ Mums rūp jūsu bērnu aprūpe un labklājība. ✓ Mēs esam ievērojuši, ka bērnam dažkārt ir/nav piemērots apģērbs laikapstākļiem, un viņš šķiet noguris. ✓ Mēs esam ievērojuši, ka bērnam dažkārt ir grūtības ievērot noteikumus. Kādi risinājumi jums līdz šim ir palīdzējuši?
„SOCIAL GGRRAACCEESS” princips, cieņa pret ģimenes (vecāku) pieredzi: - Cieni ģimenes kultūras, vērtības un audzināšanas īpatnības. - Nelieto žargonu vai profesionālo terminoloģiju bez izskaidrojuma. sk. Viša, K. & Krēgere, G. (2025). Sistēmiskās pieejas īstenošana sociālajā darbā ģimenēm ar bērniem. Darba burtnīca. LR Labklājības ministrija. 76-79.lpp. Pieejams:	✓ Kopš laikam, kad mēs bijām bērni un tikām audzināti atšķirīgi, kā mūsdienās ir pieņemts. Daudz kas ir mainījies. Mums jāmeklē labākais risinājums mūsdienās. ✓ Kad runājam par emocionālo regulāciju, mēs domājam par bērna spēju nomierināties, kad viņš ir dusmīgs vai satraukts. ✓ Es saprotu, ka vienam pašam vecākam ir grūti audzināt divus mazus bērnus, mums jāmeklē labākais risinājums jūsu ģimeni!

https://www.lm.gov.lv/lv/metodiskie-materiali-0	
Princips - fokuss uz bērna vajadzībām: - Akcentē stiprās puses un iespējas, nevis trūkumus. - Katram bērnam vecāki ir svarīgi, kritizējot vecāku, tiek kritizēts bērns.	✓ Ko bērnam šobrīd visvairāk vajag? ✓ Jūsu piedalīšanās ģimenes sapulcē ir svarīgi, jo liek mums noprast, ka jums rūp bērna intereses un vēlaties uzlabot situāciju. ✓ Bērns ir ļoti aktīvs un ziņkārīgs. Mēs domājam, kā vislabāk atbalstīt viņa uzmanības noturību.
Iekļaušana un sadarbības princips: - Novērojumu, nevis vērtējumu valoda. - Iesaisti ģimeni kā līdzvērtīgus partnerus, uzdod atklātus jautājumus, ļauj viņiem runāt.	✓ Es ievēroju, ka... ✓ Kā mēs kopā varam palīdzēt? ✓ Kā jūs redzat šo situāciju no savas puses? ✓ Kas līdž šim ir darbojies? Ko jūs vēlētos izmēģināt?
Pozitīva valodas princips: izmanto vārdus, kas veicina cerību, iespējas un sadarbību.	✓ Ir iespēja uzlabot šo situāciju. ✓ Šī ir sarežģīta situācija, bet kopā mēs varam atrast risinājumus. ✓ Mēs esam šeit, lai jūs atbalstītu. ✓ Tas ir komandas darbs – kopā ar jums un bērnu. ✓ Jūs esat eksperti savā bērņā, mēs vēlamies dzirdēt jūsu viedokli.

Papildus, par valodas lietošanu un konsultēšanas procesu skatīt:

- Viša, K. & Krēgere, G. (2025). *Sistēmiskās pieejas īstenošana sociālajā darbā ģimenēm ar bērniem. Darba burtnīca*. LR Labklājības ministrija. 81 lpp. Izgūts no: <https://www.lm.gov.lv/lv/metodiskie-materiali-0>
- Liepiņa, L., Bajārs, K., & Biteniece, G. (2025). *Pieraksti sociālajā darbā. Darba burtnīca*. LR Labklājības ministrija. Izgūts no: <https://www.lm.gov.lv/lv/metodiskie-materiali-0>

Ģimenes sapulces vadīšanas piemērs²

Ģimenes sapulce ir daļēji strukturētas procesa vadīšanas pieejas³, kur ir trīs informācijas (sarunas) apmaiņas procesi. Pierakstu var veikt, izmantojot veidlapu Ģimenes sapulces kopsavilkums.

Ģimenes sapulces struktūra – plāns apdraudējuma vai apdraudējuma riska gadījumos, piedaloties starpprofesionāļu komandai un ģimenei, t.sk. ģimenes atbalsta personām (ja attiecināms):

1. Atsevišķā telpā tiek sagaidīta ģimene un vēlreiz pārrunāta sapulces forma, mērķi un noteikumi. Ģimene tiek atbalstīta un iedrošināta.
2. Uzsākot sapulci, sapulces vadītājs izstāsta sapulces mērķi un atkārtoti noteikumus, t.sk. valodas izmantošanu sapulcē un aicina ievērot balansu starp grūtībām (problēmām un vajadzībām) un resursiem (atbalstu, stiprajām pusēm).

Sapulces vadītājs arī aktualizē **neapspriežamos jautājumus**, piemēram, mēs šodien nerunāsim par vecāku atkarības vielas lietošanas paradumiem vai pagātnes notikumiem, bet fokusēsimies uz atbalstu bērniem. Sapulcē ir jāvienojas, ka, ja ir vienošanās par galveno sarunas mērķi, tad citus jautājumus šajā reizē nepārrunāsim. Ģimenēm ar multiplām problēmām visbiežāk ir vairākas grūtības, kuras būtu jārisina vienlaikus. Taču daudz efektīvāk ir vērst uzmanību uz viena vai maksimums divu jautājumu apspriešanu.

Noteikumu nosaukšana. Visbiežāk tie ir: konfidencialitāte, cieņa un valodas kultūra (īpaši profesionāļiem), *stop* princips un pauzes izmantošana, runāšana pa vienam, u.tml.

2. Formālā iepazīšanās, kurš ir atnācis -, vārds, uzvārds, amats.

Pirmais sarunas process, tēmas aktualizācija

3. 1. Runātājs ir sapulces iniciators (profesionālis, visbiežāk SDĢB), ievēro resursu un problēmu (vajadzību) balansu principu. Katrs sapulces dalībnieks no sava

² Pielāgots pēc: Volz Ch. *Family Group Conferences and Family Team Meetings: Meetings Effectiveness and Challenges* <http://www.cpe.vt.edu/gttc/presentations/8VAModelsFamilyEngage.pdf>

³ Daļēji strukturēts nozīmē, ka ir sapulces mērķi, plāns un noteikumi, taču saturs, stāsti, viedoklis ir brīvi formulējams, t.sk. sapulces vadītājs var uzdot precizējošus un papildinošus jautājumus vai parafrāzēt un atspoguļot teikto.

profesionālā redzējuma izsaka esošos (šeit un tagad) faktus un hipotēzes par ģimeni vai pieredzi sadarbībā ar ģimeni, t.sk. raizes, ja tādas ir.

Svarīgākais - tikšanās sākumā uzklaut **ģimenes stāstu** un redzēt to no dažādu profesionāļu perspektīvas.

Runātāji fokusējas uz bērnu aprūpi un vajadzībām. Nav jākritizē vecāki un viņu aprūpe, sk. profesionāļu valoda ģimenes sapulcēs. Sapulces vadītājs ievēro sarunas kultūru un piefiksē neskaidros jautājumus un seko, lai nesāktos diskusija. Tā sekos vēlāk.

4. Pēc katra runātāja ģimenei ir iespēja izteikt savu viedokli arī tad, ja tas ir pretējs. Ja ar ģimeni kopā ir atnākušas citas ģimenes atbalsta personas, arī viņām var dot vārdu izteikt savu redzējumu.

Otrais sarunas process, iespējamie risinājumi

5. Katrs profesionālis un ģimene, dzirdot visus runātājus, vēl vienu reizi izsaka, kā viņi redz, cik būtisks ir bērna apdraudējums vai apdraudējuma risks. Var runāt par faktiski pamanītiem šķēršļiem – grūtībām.

6. Katrs profesionālis un ģimene izsaka vēlamo (pozitīvo) risinājumu bērna aprūpes nodrošināšanā. Vēlamie risinājumi var tikt piefiksēti uz tāfeles.

7. Katrs profesionālis (neitrālā veidā) izsaka, neiesaistot vecākus kā izpildītājus, ko no profesionālās pozīcijas varētu piedāvāt, lai atbalstītu ģimeni bērna aprūpes uzlabošanā, piemēram, nodrošināt atbalstu, pakalpojumu, resursus u.tml. Iespējamais atbalsts var tikts piefiksēts uz tāfeles.

Trešais sarunas process, lēmumi

8. Ģimene (katrs tās dalībnieks) un atbalsta personas izsaka savu viedokli, ko viņi ir dzirdējuši un kas no piedāvātiem risinājumiem un atbalsta pakalpojumiem viņiem varētu būt pieņemams. Tā varētu būt vienošanās par nākošiem soļiem – darbībām.

9.1. Sapulces dalībnieki var vienoties par 2-3 būtiskākajām darbībām, ko apņemas darīt - gan ģimene, gan profesionāļi.

9.2. Sapulce var noslēgties ar lēmumu tikties ar SDGB un no sapulcē dzirdētā izstrādāt sadarbības plānu. Tas nozīmē, ka sapulcē nav jāpieņem lēmums par turpmāko darbību.

Papildu sk.: Ģimenes grupas konferences metodes pirmsākumi meklējami Jaunzēlandē.
<https://www.orangatamariki.govt.nz/how-we-get-involved/care-and-protection-family-group-conferences/> un Eiropā to ieviesa Robs van Peidži (*Rob van Pagee*)
<https://www.buildinganewreality.com/eigen-kracht-centrale/>